

"בימים כאלה, אחרי צפיה בעוד ועוד הצגות מצולמות, פתאום לראות עבודה שפורצת גבולות בין האמנויות ועומדת במבחן הזמן, היה פשוט מעורר השראה עבור התלמידים. מעבר לדין הביקורתי החשוב מאין כמוהו על משפט אייכמן, הצורה שאיתגרה את שפת הבמה המקובלת הציפה שאלות מהותיות על תפקיד התאטרון בתקופתנו. זה השיעור הטוב ביותר שהם יכלו לקבל בגמישות מחשבתית, מקוריות ותעוזה... תודה על זה".

(חמוטל גור, חוקרת ומורה בתלמה ילין)

ותגובות נוספים של צופים:

"מבריק. מה שראיתי עכשיו מבריק. מה חבל שלסוג כזה של עבודות אין כמעט מקום בתיאטרון הישראלי".

"הצגה מצויינת - מרובדת, מאתגרת ומרתקת חזותית"

"פרוייקט מעניין ומאתגר. חבל שלא הצלחתם לממש את האירוע בחלל "אמיתי" עם קהל, אלא "רק" כאירוע וירטואלי, אבל הצלחתם להפוך את החיסרון ליתרון ולערוך בהפקה גם שיח מטא-תאטרוני מעניין. השילוב בין התוכן לצורה עובד היטב. העברתי לתלמידי את המלצתי לצפות. מקווה שכך יעשו. תודה גדולה וכל הכבוד"

"מטלטל ומדליק כאחד. כל הכבוד"

"חוויתי אתכם את תחושת המחיקה וכאבתי ובכיתי. עשיתם מה שהיה חייב להיעשות, לדבר את עכשיו ולייצג אותו. שום דבר אחר לא היה יכול להיות בנקודת הזמן הזאת"

"אוף אתכם! יצא לכם יותר מידי נפלא - עוד עלול לתת רוח גבית לטענה שבאמת לא חייבים תאטרון. לגמרי סחפתם אותי לתוככי הקרביים של היצירה והיוצרים! עד כדי כך שאני באמת תוהה ביני לבין עצמי האם זה לא עובד חזק יותר בפורמט הנוכחי. התערבלתי בכם לגמרי! לא מבינה בכלל איך זה פתאום אני מוצאת את עצמי בבית. מצדיעה לכם על התעוזה והעוצמה. הולדתם לעולם חוויה אמנותית חזקה ומטלטלת"

"פרוייקט מרתק המעורר שאלות יסוד לגבי התאטרון בתקופה קשה כשלנו וככלי להבנת העבר"

"נהנתי מאד. עבודה חשובה, יפה, מרגש. הקאסט עושה אחלה ביצוע. כולם. המוסיקה כרגיל אצלך מצויינת. פיזוח מרתק של הצגה מצולמת. הגעת בעיבוד ובבימוי לגבהים חדשים."

"הרגע סיימתי לצפות בהצגה. זו היתה שעה שהעלתי לי המון שאלות. לעיתים נסחפתי למימד של חלום, למימד של אמנות וציור, למימד של היסטוריה ולרגעים נזרקתי החוצה על ידי השחקנים והמצוקה שלהם... ואז רק אחרי שסיימתי הבנתי שיצרתם יצירה חדשה שדורשת ממני כללים אחרים לצפייה. זה היה כמו תהליך גמילה. שבסופו שאתה נותר עם המחשבה על עצמך. ועל כך אני מודת בפניכם את הכובע. תודה".

"צפיתי באייכמן/טרמינל וטסתי למחוזות חדשים. ומציאות שברה מציאות ובראה אחת אחרת (שגם היא נשברה) ותחושת החמצה גדולה אפפה הכל "מה היה קורה אם?". ומבעד לרסיסים היתה חיות, היה תאטרון. מוזר לאתגר את המחשבה ולחפש את הקסם התאטרוני מבעד לעדשה או למסך. היה משהו מרטיט ומנחם במחשבה שזה קורה ממש עכשיו, ממש ממש עכשיו. והעכשיו הזה מתחבר לאז, ולמה היה יכול לקרות והלב מתכווץ. והראש יחד איתו, חושב חושב, מעבד מעבד. הפרפורמים/יות מופלאות כולם, חשופות וקיטשיות לטובה כמובן ובמידה. פעולות חותכות, אור וחלל מפעימים ואסתטיקה מחרמנת, ממש כך. תודה על החוויה, תודה על החושניות ותודה על התאטרון"